

Gyurkovics Tibor

Szandai december

Hallom ahogy trappol az idő
az utcánkban hogy suhan el
szánja irama szédítő
a hó tele jeleivel
a horhoson túl hajnali
ámokfutását hallani
a szív kopog a hó kopog
morognak a komondorok
a félig fagyott patakon
túl trappolását hallgatom
a behavazott út remeg
szuszognak a szelindekek
suhan a hó fölött a szél
pörög a megfagyott levél
jajong zümörög penderél
bár nem beszél még mindig él
hányódik Trappol az idő
klikk-klakk Milyen előkelő!
Suhan a szánja szabadon
és valaki ül a bakon
ki ül a bakon? Senki se
de idevillog a szeme
Ki ül a bakon? Senki
lábán bakancs dibdáb cipő
Ül a bakon Ki az az ő?

2006

Padlásan járt a nyest / à la Ady Endre

Házunkba tegnap beszökött a nyest,
A szarufákon osont nesztelen,
Kánikulában a pala alatt
S találkozott velem.

Kutattam éppen Györgyi után,
Égtek orromban kis pézsmaszagok,
Büdösek, durvák, búsak, kínosak,
De egy nőt elkapok!

Elért a nyest és púzott valamit,
Az egész padlás beleremegett,
Züm-züm, csöpögtek végig a rúdon,
Miket eregetett.

Egy perc s a Nyár már meg se hőkölt belé,
Házunkból a nyest kacagva szaladt,
Itt járt, s hogy itt járt, én tudom csupán,
Mert a tornácra szart.

2005

Mi a lelkem?

Mi a lelkem a pusztaság amely
mint örült láng a föld fölé lehel
vagy egyszerűen önmagába hunyva
mint ideges úr ki jár a falukba
vagy hóba szánt pálcája eltörik
és szomorú mindennap fél ötig
vagy Szandaváron pennát vesz elő
levelet körmöl mint az eszelős
engedjétek ki Kazinczy szellemét
modern legyen az ország nem cseléd
a palackból hogy terjengjen tova
és sújtson mint az Isten ostora
levelet ír szaggatja a papírt
örületében ahogy sose írt
apróüvegű ablakát bezúzza
tenyérrel tapad rá mint a medúza

ide-oda dülöng a széktől ágyig
és körmöl körmöl be a puszta fáig
már egyenesen az asztalba ír
rég elfogyott alóla a papír
recseg a toll ő kirohan a hóba
a kútig mászkál mint az idióta
elutazik Balassagyarmaton
lakik egy régi vörös hajadon
annak a bátyja hentes volt nagyon
szép húst szokott kimérni szombaton
gyalog jön vissza hol romokban áll
török után töröten Szandavár
saját lakába betör mint a szél
földül mindent hogy hol az a levél
mit reggel írt szétveri a kemencét
mint mostoha sunyi búvó lelencét
hol a levél de nincs meg a levél
megrágtá moly megette egér
a hidegben újra körmölni kezd
gémberedett ujjakkal de kinek
engedjétek ki Kazinczy szellemét
magyar legyen az ország nem cseléd
éjfélíg ír rábukik újra ír
hogy kihatad alóla a papír
sort sorra ró szavai szelídek
de kinek ír éjelente kinek
körme reped szája széle reped
föltornyodul kint a hófürgeteg
szakadozik de kinek ír kinek?

2006